

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei, Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se luapioază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss-Bernat și la totori.

TRIBUNA

„Semi-culți”.

(p.) Săcuilul Barthi Miklós și-a permis luxul să ne țină de astăzi tre-cut o lecție strănică. De astăzi din istorie. Pentru că Săcuilul se pricepe la toate. Până și la istorie.

Adeca scopul articolului cu care ne-a onorat săptămâna trecută Barthi Miklós în coloanele ziarului „Magyarország” a fost mai mult constatarea genială și senzațională făcută din partea sa, că noi, Românii din țeara aceasta, suntem *semi-culți*. Nu suntem nici proști de tot, pentru că atunci i-am înțeles pe ei, pe „cuminții” Maghiari; și nu suntem nici culți din destul, pentru că atunci ei, Maghiarii, ne-ar înțelege pe noi; ci suntem numai de jumătate culți, de aceea nu ne putem înțelege unii cu alții.

Și de ce suntem *semi-culți*? Pentru că după părerea sfătosului Barthi Miklós ne-am creat o istorie falsă, închipuindu-ne că suntem urmași direcți ai Romanilor; și de aici și mai falsă deducție, că am fi națiune. Ceea-ce, tot după părerea lui Barthi Miklós, nu e esact, pentru că nu suntem descendenții Romanilor și nu suntem națiune.

Dacă am fi urmașii Romanilor, — așa rezonază Săcuilul, — să arătam ce am făcut dela descălecarea Romanilor în Dacia, până la venirea Ungurilor? De ce nu pomeneste nimica istoria despre existența și faptele noastre? Dacă am fi națiune, alcătuitoare de stat, să arătam, care ne-a fost organizația de stat, cari ne-au fost legile, domniitorii și cari ne-au fost instituțiile de stat?

Și fiindcă, earăși după părerea lui Barthi Miklós, nu putem răspunde nimica la întrebările puse, ne deschide el capul și ne spune următoarele grozăvenii:

— „Acela e deci adevărul, că din Balcani s'au strecurat Valahii, dela formarea statului ungar încoace, unul câte unul, pe neobservate, în țeară, mi-nați fiind de un bold permanent de emigrare. Aici apoi au fost păstori, au fost iobagi, și s'au înmulțit pe pământurile domnilor maghiari. (Da; ales sub loviturile biciurilor domnilor maghiari!) În patruzeci și opt apoi domni maghiari i-au eliberat și pe ei, făcându-i egali, unul câte unul.

Drepturi naționale nici nu i-s'a dat, nici nu i-s'a câștigat Valahul. Chiar și pe cele arute, ale Săcuililor și ale Sa-gilor, le-a șters ideea modernă de stat. Aici nu există decât o singură națiune, națiunea maghiară, politicește organiza-tă. Membru al ei e fiecare cetățean, cu drepturi egale cetățenești. Cetățeanul care vorbește limba valahă tot așa ca cel ce vorbește limba maghiară. Apărând noi constituția maghiară, apărăm și libertatea poporului, care vorbește limba valahă.

Afară de această singură națiune, nu mai este alta în patria aceasta. Pentru că a recunoaște și altă națiune este a sparge unitatea politică și geografică a țării. Adeca desfacerea individualității istorice a națiunii maghiare...

De aceea pe tema aceasta, zice Săcuilul, că ori-ce tomeală cu ei, Maghiarii, este eschisă. Și se miră că noi mai îndrăznim să formulăm puncte de înțelegere, în formă de ultimatum, pe când cetățeanul nici-odată nu poate să se pună la tomeală cu statul, și statul nici-odată nu poate sta de vorbă cu o grupare națională, pentru că ea n'are și nu poate să aibă organizare, n'are reprezentanți, n'are imputerniciți, n'are delegațiune.

Punct!

Sunt prea mult insușinările pe cari le-a îngrămădit Săcuilul Barthi Miklós, clăie peste grămadă, în articolul său despre care e vorba, decât ca să-i putem răspunde dintr'o singură răspundere. Dar promitem că-i vom da pe rând răspuns potrivit la toate. Ii vom ține noi lecție din istorie și-i vom deschide mintea

scurtă seculiască; mai presus de toate însă îi vom demonstra, că noi nu ne toemim cu Maghiarii, din motivul că nu avem nimica cu ei. Nu ne sunt datori cu nimica. Nouă nu „dar” sunt datori Alții, care earăși năou ne este dator; și aranjament s'a făcut într'un moment de strimțorare astfel, ca Maghiarii să ne achite pe noi. Și Maghiarii s'au obligat să ne achite, dar' nu ne-au achitat. Noi însă posedem polița; și la timpul seu o vom prezenta adevăratului debitor, care sigur ne va achita. Dacă nu altcum, din massa concursuală a Maghiarilor, după-ce va fi să deie ei faliment.

Așa stă chestia, pe care o vom espune în curând mai pe larg și astfel, ca să ne înțeleagă și Barthi Miklós, cel „cult”...

Sibiu, 25 Iulie n.

Dela curte. Monarhul va rămâne până pe la finea lui August în Ischl, când apoi va merge la Viena, ear' în 7 Septembrie va pleca la manevrele mari de toamnă, de unde se va reîntoarce pe la 16 Septembrie de nou la Viena, când va avea să primească la curte pe Șahul Persiei, care va onora vreo 3-4 zile capitala Austriei cu înalta sa vizită, fiind oaspele Monarhului nostru.

Asta e! Un patriot indignat își varsă necazul în „Hazánk” pentru faptul, că în Germania se înmulțesc pe zi ce merge broșurile politice, în cari se vorbește despre desembrarea Austro-Ungariei ca despre un lucru aproape sigur. Și-l doare pe împințatul nostru, că într'una din broșurile acestea se zice, că părțile Ungariei locuite de Români vor fi alăturate la România. Și de separat esclămă omul nostru: „Cum o să se bucure Daco-Românii! Ei, asta e ce te doare? Ba se vor boci doară și vor protesta!

Din Austria. Se scrie dela Viena, că prin cercurile bine informate de acolo e considerată ca lipsită de orice temei știrea despre intențiunile guvernului austriac de a oetrola țărî, fie legea despre limbi, fie regulamentul de casă, modificat astfel, ca obstrucția să fie pe viitor imposibilă. Toate planurile guvernului sunt de natură pacifică, chemate să liniștească, nu să agite spiritele. Se va afla, probabil, și guvernul austriac în doaga vulpei din poveste, pentru care erau aori strugurii, dar' numai pentru că nu pulea ajunge la ei!

Politica maghiară își are acum ridicat cortul la Rátót, moșia prim-ministrului Széll. Aici peregrinează toți politicienii maghiari pentru a lua înțelegere cu șeful cabinetului asupra noiei organizații a partidului guvernamental, distrus atât de rău de Bánffy și oamienii sei. Zilele trecute a umblat și Horánszky pe la Rátót, și călătoria aceasta a dat de nou ansă la combinația, de altcum de atâtea-ori făcută din partea presei maghiare, că Horánszky intră în minister, pentru a face încheierea partidului. Ar intra, dacă ar fi loe gol. Dar' pe cine să deie Széll afară din guvern, fără să-și strice sieși?

Conferența interparlamentară, convocată anul acesta la Paris, își va începe ședințele Marți, 31 Iulie n. Ziarele maghiare ne spun, că grupul maghiar va fi reprezentat de data aceasta prin șaptezeci de deputați și membri ai casei magnaților, cari și-au dat cuvântul că vor merge la Paris. Cale bună, și oamienii să nu-și uite acasă pîntenii și — pipetele, sculele cu cari pot să facă mare efect la Paris.

Cursurile administrative. Ministrul de interne a trimis municipiilor înființate cursuri de învățare, și la înăugurarea lor. Sunt primiți ca ascultători tineri cari au absolvit șese clase gimnasiale, reale sau civile, ori apoi școale comerciale sau militare, dacă: după terminarea acestor studii au stat cel puțin un an în vre-o cancelarie notarială; ca adjuncti, scriitori sau practicanți; au purtate bună morală și posed limba statului în vorbire și scriere. Se mai cere și consentimentul părinților sau al episcopului că didactural va fi plătit punctual și că vor fi achitate și celelalte spese. Cei-ce vreau să fie pri-miți în curs au să-și înainteze petițiunile până la 5 Septembrie. Rugărilor întrate după acest termen nu vor fi luate în considerație.

Oportunismul în Bucovina

de Seneca.

(Urmare).

Un obiect principal de separațiune între partidele din Bucovina formează alcătuirea comitetului țării. La toate alegerile năuște la cea mai mare a Românilor în această corporațiune. Furia dușmanilor e îndreptățită, dacă consideri, că, pe când dieta țării ține nună, comitetul e permanent. Intervenim zilnic în afacerile țării, ar ave-o înfruntare enormă asupra dezvoltării acesteia. Atunci ar trebui să fie în comitetul țării persoane cari în adevăr știu și vor să înțeleagă situațiunea în folosul națiunii, dar' nu se căuturi și trădători de calibrul mareșalului Lupu, Onciul și Mustatza, care nu pot să deie veneticii nici o inspirație, căci nici nu s'au opinit v'odată pentru interesele poporului român. Ne sună însă ca o ironie tămbălău produs de „Patria” asupra raportării victoriei în contra baronului Bourguignon. Alegerea persoanelor a fost foarte nefericită, corespunde însă în toate politicele tradiționale a oportuniștilor. Eată cum se caracterizează ei în memoriul adresat în Decembrie 1892 contelui Taaffe, deja după constituirea partidului național în memorabilul zi de 7 Martie 1892. Cetim la p. 14: „Reprezentanți speciali naționali români în comitetul țării partidul nu a avut, deși dela 1878 au aceeași forță în dietă (Românii formau majoritatea); p. 21: „În interesul unei reciproce înțelegeri răpezi, partidul român s'a folosit numai de limba germană și nu s'a folosit de dreptul de a-și vorbi limba, cu toate-că mandanții li-au făcut obiecții. Această măturisire se întimplă în Decembrie 1892. Dar' de-abia în 11 Ianuarie 1893 s'a înscenat farsa, în care clubul distal hotărî, ca deputații, să discute în club româneste. Atunci s'a luat și alte rezoluțiuni, din cari însă nici una nu s'a ținut; d. e. ca „deputații atât în persoană cât și prin persoane influente și societăți, să înrăuască asupra comitetului, ca aceste să declare care este limba lor de gestiune, să aducă aceasta la cunoștința comitetului țării și să corespundă cu autoritățile în această limbă”. „Gazeta Bucovinei” din 14 Maiu 1891 anunțase deja în programul seu nr. 7, că „se va săluri pentru înțelegerea limbii poporului în toate afacerile sale cu autoritățile administrative și judecătorești”. În 7 Februarie 1894 deputatul Wolczyński în un moment lucid propune în comisiunea administrativă a dietei, neresușind în clubul român-național cu o similitudină propunere, „să se înștiințeze toate comitele, că ele au dreptul de a-și hotărî singure limba de administrație și corespondență”. Deodată se scoală dimpreună cu Smal-Stocki și Dr. Rott, comandantul cîmbei oportuniste, baronul N. Mustatza, combatînd însemnata propunere pe basa neadmiterii unei propagande pornită de sus. Unde

am fi ajuns, dacă falitul și fraudulosul politician nu împedea primirea salutarei propuneri! „Deșteptarea” ar face bine dacă ar publica numele acelor comune, cari întrebuințază limba română în corespondare cu autoritățile administrative și judecătorești. Dacă trăndavii cosmopoliti din comitetul țării s'ar fi interesat cel puțin de afacerile comunale, revedind legile comunale, pentru a îndruma odată cel puțin în acest mod începutul unui progres!

Legile și poliția comunală sînt azi singurele mijloace pentru a mai măr-gini năvala străinismului protejat de liberala lege fundamentală. Ologii intelectuali au dat însă mare parte de influență în administrația comunală pe mână guvernului, votând faimoasa lege a secretarilor comunali, micșorându-se astfel posibilitatea ca funcționari dependenți de poporul care-i alese, să lucreze mai conform intereselor naționale ale comunelor. Spoliind în acest mod regretabil comunele rurale de funcționari cu tragere de inimă pentru popor, dându-li-se alții siliți a fi slugarnici față de prefeți, s'a săvîșit un act criminal. Înzădar așteptam, ca spiritul autonomist să se facă rodnic în toate privințele. Înzădar așteptam, ca autonomia comunală să fie descătușată de tot ce în actualele legi comunale nu conșună cu ideea autonomistă; înzădar așteptam ideile concrete și bine simțite, necum fixarea unei serii de tendențe administrative neîndigine; înzădar așteptam năuște escrochi ordinari punerea bazei pentru o organizare serioasă.

Aici dămi vin în minte cuvintele lui Bogdan-Duică, pe care majoritatea mame-lucilor a căutat toate chipurile să-l isgonască din Bucovina, din cauză că-i cunoscuse pe deplin. Și în adevăr aceste bărbat a pătuns cu o rară sagăcită realitatea stării din Bucovina, deși scurt timp i-se oferî fericirea de a sta față în față cu ciocoi și lingăi. Eată ce zice acest bărbat în broșura sa cu privire la organizare: „Organizarea serioasă a partidului național român ar ave de urmare naturală și o creștere a curentului național; un curent puternic național ar ave de urmare pretențiuni naționale mai mari. Cine este chemat să facă organizarea promisă în program, trebuie să admită, nu poate face și nu va face organizare”. Adevărea actuală confirmă pe deplin înțelegerea acestor convingeri. Lupta ajunsese acel stadiu, în care se reclama curajul de a măturisi principiul național și voința de a face acte de un caracter național neîndoielnic. Slăbănogii și obosiții pseudo-luptători în lipsa unei proceduri hotărîte, în lipsa ori-cărui sentiment de energie, cu o șovărie și sfială neiertată, au aflat de bine a lăsa toate în adormire, consolându-se cu mila unui guvern ostil. Abstragem rezervațiunile mentale cu privire la îndeplinirea unor interese personale pe spatele poporului, de ce e capabilă numai o strînsură decăzută, ca cea a mame-lucilor, dar' nu un partid onest și conștă de misiunea sa. Dacă comitetul țării, precum am amintit, și-ar fi împlinit numai jumătate din datoria sa, s'ar fi înlesnit începutul unei organizații puternice. Urmarea firească ar fi fost o apropiere intimă de popor și toate clasele ar fi devenit un duh, o simțire. Scribul dela „Timpul” se opinește a motiva atitudinea condamnată a mame-lucilor pe temeiul lipsei unui aparat agitatoric enorm față de rudimentarele cunoștințe ale poporului în afaceri politice. E incontestabil, că inteligența română nu e în stare a fabrica un astfel de aparat, cum și-l construște fantasia scribului. Aci e vorba însă de școala politică a poporului, care nu se poate face prin mătânii bătute înaintea unui Bourguignon și prin minciuni aplicate ministrilor din Viena.

Eată cum glăsuiesc oportuniștii în memoriul adresat în a. 1892 lui Taaffe:

„Treptat populațiunea rurală ajunsese la esacta (?) vedere, că interesele ei materiale culturale, naționale și religioase ar fi mai bine reprezentate prin oameni de încredere independenți, rutinați și cunoscători ai legilor din clasăle culte. Liberii și din propria inițiativă au dat ei (țărării) astor-fel de oameni de încredere mandatul onorific și misiunea de a reprezenta special interesele lor”. Când s'a tratat cu țărării? Cunoștea-măcar azi toate interesele enumerate în memoriu? Poate afirma acestea un Ciuntuleac, Onciul sau Lupul?

(Va urma).

Istoria politice.

— După Sir Frederick Pollock —
de T. V. Păcățian.

IV.

Teorii moderne despre suveranitate și legislatură.
(Urmare).

Scrutătorul englez e ținut, firește, în loc, prin astfel de neînțelegeri, și e aplicat a crede, că într'adevăr nu se poate aștepta nimica bun dela filosofii cari n'au separat în mod clar contemplațiunile lor asupra lucrurilor, așa cum ar trebui să fie. Școala germană, așa i-se pare scrutătorului englez, că amestecă partea analitică a științelor de stat cu cea practică și peste tot științele de stat cu etica, în mod seducător. Când citește Englezul despre „legi naturale” cari sînt „concluziuni necesare eșite din faptele naturale, pentru a stabili principiile științei de drept ca a unui întreg” și când mai citește că: „legi pozitive nu au fost descoperite nici-odată și probabil nici nu vor fi descoperite”, — probele acestea sînt din cele mai ușoare, luate din cartea lui Lorimer, — nu e eschisă probabilitatea, că nu va mai lega nici o nădejde de urmărirea și pentru mai departe a temei. Dar' des-perația aceasta nu e justificată, fiindcă e falsă presupunerea, că Englezii și Nemții vreau să nomineze acele lucruri folosind terminii corespunzătorii, sau că un Englez și un Scoțian spune același lucru, aplicînd același termen.

Cu privire la punctul de vedere al contemplații trebuie să facem deosebire între Englezii cari pentru cuvîntul „drept” folosesc două nominațiuni „law” și „right” de cei-ce cred că în înțelegerea drept se cuprind amîndouă; așa, că englezescul „law” și „right” (cuvîntul din urmă nominează dreptul special al individului) apar ca părți diferite ale unui aceluiași lucru, adeca: drept în sens obiectiv și drept în sens subiectiv.

Nemții vor crede, probabil, că acesta e favor. Englezii însă divergența trebuie să rămână însă înțipărită în memorie. Și dacă luăm lucrul așa cum ni-se dă fără să mai așteptăm și altceva dela el, vom afla că acest drept natural, misterios și fatal, nu e mai rău decât teoria guvernării și a legislaturii; sau, pentru-că să conservăm mai bine larga generalitate, pe care a primit-o chestia dela înșii urzitorii ei: e un fel de teologie a statului și a instituțiilor acestuia, în multe privințe într-o-căva deviată dela literatura engleză și așa de amestecată cu filosofia etică a școalei lui Kant și a școalei ce a urmat lui Kant, cum e amestecată și adusă în legătură teoria lui Bentham despre legislatură cu utilitarismul seu bine cunoscut. Dar' făcînd deslegarea cu mijloacele acestea estraordinare, vom pute constata multe puncte de înțelegere divergență și multe idei adânci politice. Și avem tot dreptul a spera, că ambele metode ne vor duce, dacă nu la o unire sau la un „modus vivendi”, cel puțin la o critică rațională și folositoare.

Să luăm de es. definiția dreptului făcută de profesorul Ahrens. El zice cam așa: Dreptul e regula și punctul de vedere dominant; e suma condițiuni-

lor pentru a ajunge pe cale regulată la tot ce e bun sau garantează bunul, pentru individ și pentru societate, întru-cât adecă condițiile acestea sunt pendente de o activitate benevolă. Englezul însă ar zice așa: Așa îmi spune, — întru-cât înțeleg eu, — numai pentru-ce e dreptul, nu însă și ce e dreptul. Germanii nu-și bat capul cu analiza curată și cu anatomia ideilor din științele de stat; ear' noi avem să considerăm definiția ca determinare de scop a dreptului, nu ca explicare a ființei sale pozitive. Dar' definiția presupune că noi știm ce e bun. Ce înțeleg acum Ahreni sub bun? Răspunsul său propriu e următorul: »Bun e tot ce ni-se pare acomodat pentru satisfacerea trebuințelor omenești«. Din conștienta ideilor se vede că aici e înțeles omul normal și înzestrat cu rațiune, ear' sub trebuințele omenești sunt înțelese și ale culturii și ale progresului.

S'ar pără deci, că în materia ce o posedă, dreptul ar cuprinde în sine dispozițiile luate în mod general, cari duc la asigurarea sistematică și rațională a dorințelor oamenilor aflați într-o comunitate. Dar' dorințele satisfăcute nu sunt decât elementele fericirii, ear' fericirea e suma dorințelor împlinite, ori-care ar fi încercarea noastră de a stabili felul dorințelor cari la oaltă au să dea suma lor. (Va urma).

Dela Hunedoara.

— Scrisoare particulară. —

— 23 Iulie n.

În contra sentinței căpitanului nostru de poliție, care a pedepsit pe opt Români pentru-că au purtat cocarde naționale pe piept, s'a dat apelația, în timpul legal.

Apelația e făcută de dl Dr. Vlad, și e atât de temeinică, încât cred că fac bun serviciu punându-vi-o la dispoziție, ca să o comunicați publicului mare românesc.

E următoarea:

Onorat căpitanat polițial orășenesc!

Contra sentinței nr. 284/1900 kh., contrară constituției și legilor, înaintăm în cele următoare recurs motivat.

Dacă nu am cunoaște spiritul de care e saturată administrația noastră publică, ar trebui să ne mirăm de cutezanța prin care autoritatea de prim for, contrar dispozițiilor clare ale dreptului și legii, aduce această sentință fără păreche; astfel însă ar fi fost surprindere pentru noi dacă altfel de sentință am fi căpătat.

Sentința aceasta ne învață, că pe a noastră seamă nu există nici drept nici dreptate, că pe noi puterea de stat nu ne face părtași de acea ocrotire, pe carea ca cetățeni ai statului, pe baza spiritului constituțional și a dispozițiilor imperative ale legilor noastre pozitive, cu drept cuvânt o putem aștepta. Toate staturile de drept păzesc cu gelozie imunitatea libertății personale și nu există stat de drept modern, care să ceteze a se atinge de sentimentele interne ale cetățenilor și să le ia la goană pe ori-care dintre ei pentru-că dau expresiune sentimentelor lor.

Dar' nu numai garanțele de drept constituțional atinse mai sus le-a violat autoritatea de prim for, ci a violat și acel mare principiu de drept penal, că

sine lege nulla poena, adică ar fi trebuit să comitem întreagă aglomerație de violări de lege, pentru-ca să fim putut fi pedepsiți.

Ce am făcut noi însă, că așa grea pedeapsă ni-s'a aplicat, și întru-cât are basă de drept această neobișnuită pedeapsă?

Faptul ce ni-se impută e, că la 27 Iunie a. c. am purtat cocarde ce reprezentau colorile Românilor din patrie. Am făcut-o aceasta, știind că colorile acestea nu sunt străine, doar' sunt colorile noastre, ear' noi, ca cetățeni ai statului, nu suntem străini; am făcut-o pentru-că nu am cunoscut și nu cunoaștem ordinațiunile, care se neopreacă dela purtarea acestor colorii.

Observăm, că tribunalul reg. din Deva ca judecatorie penală apelatorie prin decisiul său nr. 1785/900 penal. în 20 Iunie a. c. a sistat procedura contra lui Ioan Seurtu și soții pentru asemenea faptă, fiindcă n'a aflat ordinațiune interdictorie, care să pedepsească această faptă, și așa se pare că mai bine cunoaște legile și ordinațiunile ministeriale căpitanul de poliție din Hunedoara, decât senatul de apel compus din trei juri cunosători de drepturi. Astfel noi încrezuți pe hotărârile judecătorești și bazești pe ea am putut fără teamă să animăm la piept tricolorul nostru.

Ordinațiunea ministrului de interne nr. 26559/874 nu se poate aplica la cazul de față, pentru-că în sensul acestei ordinațiuni este oprită folosirea stindardelor străine și altele asemenea embleme în locuri publice și la conveniri.

Această ordinațiune e reînviată prin ordinațiunea ministrului de interne nr. 62693/885, care conform textului verbal al ei interzice folosirea stindardelor și emblemelor străine.

În înțelesul acestor ordinațiuni ministeriale contravenția se comite prin purtarea și espunerea publică a stindardului și emblemei statului străin. Că colorarea roșu-galben-albastru nu e străină, am amintit deja și o astfel de dispoziție nu există, care să declare colorii străine aceste colorii; aceste colorii sunt colorile vechiului Ardeal și noi Români le venerăm și purtăm ca proprii colorii ale noastre.

Dar' abstrăgând dela întrebarea, ori de sunt străine, sau nu, colorile purtate de noi, făpta noastră în înțelesul citatelor ordinațiuni ministeriale nu formează contravenție chiar și din motivul, că o pantică pusă la butonieră nici chiar cu minte polițienească nu poate fi calificată drept stindard ori emblemă, ș'apoi lipsește și al treilea criteriu al făptuirii contravențiunii: folosirea la ocazie de conveniri publice.

În dreptul și procedura penală fiind eschisă analogia in pejus, purtarea la butonieră a unei pantice în adevăr străine și nu numai închipuit străine, din partea unui om recunosător de drepturi la nici un caz nu poate fi calificată drept contravenție.

Că cineva ce fel de pantică pune la butonieră, depinde atât de mult dela plăcerea individuală a respectivului, e un drept atât de individual, încât fără violarea esențială și fără restrângerea libertății personale nu se poate ingera în afaceri nici stat nici guvern.

Provocatele ordinațiuni ministeriale așa departe nici nu s'au estins, și dacă libertatea personală ar fi restrins-o așa de mult, atunci ministrii respectivi, conform pct. a, din §. 32 al art. de lege III. din 1848 s'ar fi făcut demnia a ocupa loc pe banca acușătorilor.

Sentința gravaminosă compromite justiția și degradează Ungaria din rîndul statelor de drept la nivelul statelor polițiale.

Cu partea juridică a sentinței am terminat, ar fi chiar pagubă să ne ocupăm mai pe larg cu ea.

Întocmai pe cât de mult e lipsită pe baza juridică sentința, așa de crudele sunt pedepsele dictate. E ne mai pominit și neobișnuit nici chiar în judicatura polițială maghiară, ca pentru un ce așa de neînsemnat să se croiască pedepse așa de mari.

Prin urmare cerem modificarea sentinței.

Natural, că toți așteptăm cu dor, să vedem ce soarte va avea apelația?

Condamnatul.

Revistă esternă.

Din China.

Depeșelor, cari anunță, că ambasadorii sunt în viață, nu li-se dă crezământ, cât timp guvernul chinez nu dă posibilitate ambasadorilor de-a intra în legătură directă cu guvernele lor. Se susține, că guvernul chinez reține pe ambasadori ca ostatici, voină astfel a împiedeca intrarea trupelor străine în Peking. O altă știre vestește, că China e aplecată a împlini condițiile puse de Delcassé, publicate și de noi, dar' voește a obține unele concesii și din cauza aceasta are lipsă de ambasadori.

Învingerea străinilor la Tien-Tin se confirmă. Chinezii au fost bătuți rău, așa că s'au depărtat cu mare grabă, fugind cu ei și viceregele.

Rusia continuă cu înarmarea, atât pe uscat, cât și pe apă.

Se zice, că flota rusească, în cas de lipsă, va bombarda orașele chineze de pe maluri.

E interesant schimbul de depeșă, ce s'a făcut la începutul acestei luni între împăratul Chinei și al Japoniei. Împăratul chinez, constatând, că Occidentul și Orientul stău față 'n față ca dușmani, cere spriginul Japoniei, al unei țări, care formează, ca și China, o parte a Asiei. Împăratul Japoniei în răspunsul său accentuează, că în China s'a vătmăntat principiul dreptului internațional, care stabilește, că persoana rezidenților diplomatici e neatacabilă. Amintește apoi despre acțiunea militară a puterilor și cere sugrumarea răscosalei și eliberarea ambasadorilor. Numai dacă se vor împlini aceste condiții, va pute Japonia la ocaziune binevenită să-și ridice vocea binevoitoare în favoarea Chinei. Răspunsul corect a fost primit favorabil în cercurile diplomatice.

Depeșele sunt următoarele:

Bruxella, 23 Iulie n.

Ministrul de esterne al Belgiei, Fa-verot, a declarat ambasadorului chinez, că e lipsă necondiționată, ca ambasadorii din Peking să poată corespunda liber cu guvernele lor. Până nu se întemplă aceasta, cabinetele europene primesc cu neîncredere știrile venite dela guvernul chinez. Ambasadorul a depeșat aceasta la Peking.

Berlin, 23 Iulie n.

Cercurile politice de aici se îndoiesc în adevărul știrilor provenite din izvor chinez, cât timp ambasadorilor nu li-se dă voe a corespunda direct.

Köln, 23 Iulie n.

Cu privire la năsuința Chinei de a îndupleca vre-o putere europeană pentru rolul de mijlocitor, »Köln. Ztg.« scrie, că puterile cer mai înainte de toate eliberarea ambasadorilor și străinilor. Numai dacă se va împlini aceasta poate fi vorba de tratări și mijlocire. Din cauza aceasta puterile au primit cu satisfacție procederea Franței și Japoniei.

St.-Petersburg, 23 Iulie n.

O telegramă a admiralului Alxejev din Ci-Fu, arată că orașul Tien-Tin a fost luat de aliați, după o rezistență înverșunată care a ținut două zile. Aliații au pus mâna pe 40 de tunuri și mult material de război. Un mare deposit de pulbere a fost distrus. Rușii au avut 200 de oameni uciși sau răniți. O altă telegramă spune că după izbândă aliaților de lângă Tien-Tin, Chinezii au părăsit portul Impan și au fugit înspre Peking. Impan a fost luat de Ruși, dar' n'a fost ocupat din pricina primejdiei de explozie. Orașul chinezesc este acum ocupat de aliați. Chinezii au făgăduit ascultare și supunere. Viceregele a fugit.

Londra, 23 Iulie n.

Din S.-Petersburg i-se anunță lui »Times«, că îndată-ce generalul Linevici va lua comanda trupelor rusești, se va începe înaintarea spre Peking.

St.-Petersburg, 23 Iulie n.

Noul comandant al flotei rusești din oceanul Pacific, Skridlov pleacă în 27 l. c. la China. Îndată-ce el va sosi acolo, se va începe războiul maritim. Skridlov a primit ordin, că la cas de trebuință să bombardeze toate orașele de pe malurile Chinei.

St.-Petersburg, 23 Iulie n.

Un ucuz imperial din 21 Iulie proclamă starea de război în districtele militare din Siberia, din Turkestan și Simiricevsk, ear' un alt ucuz convoacă sub arme rezervele acestor districte.

Londra, 23 Iulie n.

Agentia Reuter anunță din Yokohama: Guvernul din Corea continuă trimiteră trupelor la graniță, ca să împedecă trecerea Chinezilor peste hotar. Cioeniri s'au întemplat deja. Presa japoneză, din incidentul corespondenței telegrafice între împărații Chinei și Japoniei, scrie articoli simpatiei pentru împăratul Chinei, pe care-l compătimentește pentru starea nefericită în carea se află; dar' accentuează în unanimitate, că se înșeală dacă are speranță că între Japonia și China s'ar pute face alianță. De altcum presa japoneză dă sfat guvernului chinez să abdică de acest vis, și să înainteze mână în mână cu Japonia pe calea civilizațiunii. China cât de curând trebuie să iee măsuri severe pentru restabilirea ordinii. Numai astfel poate fi vorba despre serviciile prietenești ale Japoniei.

Londra, 23 Iulie n.

»Times« e avisat din Shanghai, că în urma depeșei împăratului japonez, la ordinul vândupei împăratei, viceregele Lin-Kun-i a inițiat pertractări cu mai multe puteri. Provinciile stau acum în legătură directă cu Peking-ul.

Berlin, 23 Iulie n.

»Standard« e avisat de aici, că puterile au căzut de acord în a numi de comandant al trupelor internaționale din China pe generalul Lessel.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

NUVELE ARABE.

De Myrlam Harry.

V.

Nebuna din Ierusalim.

(Urmare și fine).

O bătrână matroană care nu credea în legende, zicea că știe istoria adevărată a curtesanei și povestea bucurărilor tuturor scepticilor ce voiau s'o asculte, ceea-ce știa despre dînsa:

Nebuna, — zicea ea, — era o doamnă cu vază din Corfu. Ea fusese logodită cu un tânăr sărac, pe care îl lăsa mai pe urmă pentru a lua pe un nobil bogat. Atunci logodnicul ei, lăpădându-se de lume, își închise durerea între zidurile unei celule în mănăstirea armenască din Ierusalim. Dar' ea aflând de retragerea lui, își lăsa bărbatul și se mută cu locuința în căsuța din fața mănăstirii. De atunci zi și noapte stătea afară, suită pe terasă, cu ochii și mintea pironită asupra paroului de chiparoși, în care cel pe care-l tradase își fura desertăciunea vieții. Și atîta ei atîta ea îl chemase cu prunelele ei largi și cu privirea arzătoare și neclintită, că într-o noapte călugărul sări peste zidul mănăstirii și se duse la aceea care-l aștepta. Apoi, nimeni nu-l mai văzuse. Muire?... Fugise undeva?... Fusese exilat,

închis în vre-o temniță din vre-o țeară depărtată?... Nu se știa nimic. Dar' ea rămăsese tot pe muntele Sion; și în curând încep să lerge un syon prin partea locului, că o fetiță, cu fața palidă, cu prunelele mari albastre, se născuse în căsuța aceea ascunsă. Din acest moment mama nu se mai arăta pe nicăieri, dar' oamenii cari treceau pe dinaintea căsuței auziau pe după ferestrele zăbrele rîsete vesele și cântece voioase.

Dar' într-o zi totuși amuși în retrasa căsuță și din nou partea aceea a orașului recăzu în tăcerea de moarte, în lertargia de mai înainte. Fetița murise și pentru a nu se despărți de dînsa mamă-sa o asvirlise în fântână. Și o vedea după aceea rătăcind, cu ochii perduți, pe strada cea mare, culegînd de printră petrele pavelei flori și iarbă pe cari le arunca după aceea în fântână. Soldații din cetăție, ei înșiși fură înduioșați de această desperare tăcută; ei săreau peste ziduri și culegeau asfodeli și stânjineți cari creșteau printre ferestrele zidurilor și le aduceau apoi mamei. Și când nu se mai găseau flori în Ierusalim, nebuna strîngea petricele de pe câmp și le arunca în fântână.

3.

Într-o seară — în Sămbăta din săptămăna mare — pelerinii, cu câte-o cruce pe umeri, cu capul coronat cu spini, străbăteau calea durerii. Nebuna îmbrăcată ca o fecioară biblică, cu zair albastru și cu vîl alb, urma, suspinînd și gemînd înăbușit, caravana aceasta a pocăinței, care se întorcea dela Gethsemani, se infunda prin ulițele cotite și prin colțurile întunecoase dinspre poarta Sfântului Ștefan și se cobora încet, re-

citînd rugăciuni, spre acruul dela Eată Omul.

Unul din pelerini rămăsese mai în urmă; abia se mai tira sub povara unei cruci așa de lungi că se lovia de pămînt cu amîndouă capetele și așa de lată încât astupa tot drumul.

Teptii din coroana de spini i-se înfigeau în frunte și sînge amestecat cu sudoare îi curgea pe fața lui palidă. Șovăia și se clătina, ca zdrobit sub povara coplegitoare a unor păcate; buzele lui se sgărceau, sterpe de rugăciuni și ochii lui, șterși și rătăciți, neînșuflețiți de flacăra credinței scormoneau pămîntul.

Deodată se clătina și căzu în genunchi. Caravana trecuse înainte, dar' curtesana venia în urma lui. Ea se repezi de-l ajută și ca și Sfânta Veronica altă-dată, ea șterse fața murdară a păcătoșului. Pelerinul leșină în brațele ei.

Amurgul rumenia cupolele și minaretele Ierusalimului, o lumină nedeslușită pluta asupra ulițelor tăcute. Liniste și întunecul domniau pe sub bolta dela Eată Omul. Iasminele din curtea mănăstirii Sfânta Ana își exalau parfumul lor dulce.

Femeia făcuse pe pelerin să-și vie în simțiri. El se puse jos pe o peatră dela marginea drumului și curtesana plîngea la picioarele lui.

— Cine ești tu?... Cine ești tu dar'?... — întrebă el cu neliniște.

— Nu mă recunoști?... Nu-s Maria-Magdalena pe care tu ai lertat-o atunci?... —

El o privi mirat.

— Da, tu sameni c'un chip, cu pîrul tău desnodat sau vîl. Dar', la dreptul, spune-mi cine ești?... —

— Nu-ți mai aduci aminte?... Dar' eu știu: tu ai înviat pe fratele meu Lazăr din Bethania.

Pelerinul se-ntreba dacă femeia asta era nebună, ori cerul poate să fi făcut vre-o minune...

— Eu nu m'am dus încă în Bethania... cu toate acestea și mie îmi pare că te-am mai zărit undeva. Dar' am văzut atâtea femei, încât nu-mi mai aduc aminte nici de numele, nici de chipul lor...

Și obosit, închise pleoapele și se răsima cu spatele de zid.

— Tu n'ai să poți nici-odată s'ajungi pîn' la capăt cu crucea asta; când se va lăsa noaptea, când întunerecul se va îndesi și Ierusalimul va fi eufundat în somn, te voi ajuta s'o duci.

El începuse să plîngă, cu capul în mîni.

— Știam eu bine că pelerinajul meu va fi zădarnic. Dumnezeu m'a părăsit pe Calea Durerilor, nu-i scăpare pentru mine.

Atunci, curtesana, înduioșată de această desperare mistică, îl mîngăia cu vorbe din liturgie și cu gesturile rituale...

A doua zi, Dumineca Paștilor, când preoții se duseră la biserică, vîzură răzimată de casa curtesanei o cruce c'o coronă de spini în virf.

Bătăjocura fu mare; și fiindcă nebuna la cea din urmă dată nu se convertise la protestantism, mînia puritanilor izbucni în contra ei și luară în ris pe catolici și pe ortodocși cari o primiseră printre dîșii. Le dădu un frumos prilej de ceartă înveninată de ură în

Din Turda.

Concertul și petrecerea meseriașilor români.

— 23 Iulie n.

Duminecă, în 22 Iulie, 'și-au ținut meseriașii români concertul împreună cu dans, dovedind un progres care numai spre laudă poate fi atât conducătorilor lor, cât și zelului și năsuinței spre cultură a clasei meseriașilor abia înghetată la noi în Turda.

Două momente trebuie să relevem din incidentul acesta, cari numai îmbucura ne pot. Primul se bazează pe convingerea, că acțiunea de până acum a meseriașilor nu e numai un ce sporadic, un foc de paie, ci o desvoltare organică și stăruitoare. Al doilea moment e, că concertul din 22 e un hotărît pas spre progres întru-cât el e prima pașire independentă a meseriașilor pe terenul acesta.

Anul trecut s'a aranjat sub firma lor o producțiune, la care însă a conlucrat și tinerimea inteligentă, și meseriașii abia au umplut un punct două din program.

Acum după un an eată că ne surprind cu un program esecutat în întregime tot de puteri luate din sinul lor.

Și-ți era mai mare dragul să asculți cum cîntă și declamează românește cu talent înăscut Românului și cu accentuare corectă românească tineri sodali, cari înainte cu 2-3 ani nici vorbi nu știau în limba lor maternă.

Harnicul president Dr. E. Pățăcean în cuvîntul de deschidere a relevat însemnătatea momentului și a îndemnat pe meseriași la muncă și pe viitor.

Poesiile »Tre, Doamne, și toți trei«, declamată de Ștefan Feleru, »Pinteni Tiganului«, declamată de Teodor Lupu și »Ce vînat, mîncă i-ai ochii«, declamată de Mihail Cosma, au succes destul de bine și bravii tineri sodali au fost aplaudați după merit.

»Rugămintea din urmă« a lui Coșbuc a fost frumos interpretată de dl V. Săndean, student, care a dovedit mult simț și pricepere pentru acest fel de poezii.

Ceva nou pentru noi Turdenii și corul bine instruit al meseriașilor, care a esecutat trei cîntări secerând aplauzele publicului. Dl Pintea, învățător, merita toată lauda pentru zelul neobosit cu care a instruit corul meseriașilor. A plăcut mult și doina solo, esecutată de dl Pintea.

În genere trebuie să constat, că meseriașii au prestat mai mult decât se aștepta dela niște începători în toate privințele.

Spriginul călduros al publicului și rezultatele frumoase materiale și morale cu cari se pot fîli și de astă-dată, serviască-le de îndemn și pe viitor.

În pauză 12 călușeri în frunte cu vîtavul Silviu Bologna au esecutat cu precizie și eleganță frumoasele noastre jocuri românești »Călușerul« și »Bătută«.

În pauză s'a încins un frumos sir de toast: Dl president Dr. Pățăcean a salutat publicul present. Dl protopop Codarcea a toastat pentru dl president al meseriașilor. Dl Dr. Valer Moldovan și George Pățăcean au ridicat paharul pentru meseriași, dîndu-le prețioase și înșuflețite povești.

Corul meseriașilor a intonat imnul nostru național »Deșteaptă-te Române«, acompaniat de întreg publicul present.

Petrecerea încă a fost înșuflețită și românește s'a dansat mult și cu animație până în zori de zi. O mulțime

această »Cetate a Păcii Eterne«, în această Duminecă de Paști, crucea aceasta de pelerin răzimată de casa fetei, crucea aceasta prea mare pentru a pute trece pe sub poarta cea joasă cu ciocanul greu de aramă.

Catolicii apărău pe fată, sub cuvînt că fusese mîloasă, că fără îndoială găzduise pe-un nenorocit ostenit și care nu se putea sul mai departe și susținură că de-o mie de ori mai bine se lase crucea afară, decât s'o spurce băgînd-o înăuntru; dar' protestanții căștigăru cauza și se hotărî, ca curtesana să fie expulsată și din strada aceea și din oraș.

Dar' când intrară în odaia ei, nu găsiră pe nimeni. Căutără pretutindeni și în sfîrșit vîzură plutind pe de asupra apei din fântână două forme înlănuite și cari deocădată nu se puteau bine deosebi.

Atunci nici catolicii, nici ortodocșii, nici luteranii nu mai voiră s'o recunoască aparținătoare bisericii lor. O declarară fără religioane — ea carele practicase pe toate — și toți se mirau cum de au putut suferi atîta timp un păcat așa de greu în cetatea lor sfîntă.

Se înțelesesă s'o îngroape în valea Gehenei, pe pămîntul blăstemat al diavolului, care desparte cele două cîmtere, evreiesc și musulman, de necropolele creștine. Dar' nimeni nu voia să se spurce atînguindu-l trupul; aruncară deci petri peste cele două cadavre, apoi, când fântâna fu astupată, dărmăra casa și pe locul ei înfipseră în pămînt crucea pelerinului, cu cununa de spini în virf.

de jocuri naționale românești au dat pe treceri un timbru curat românesc. Îți era mai mare dragul să vezi dansând lângă olaltă meseriași, inteligență și popor.

Dorim, ca bravi meseriași și pe viitor să lucreze cu dor și inimă românească în direcția apucată. Numele bun și-l-au întemeiat, succesul ori-cărei acțiuni a lor e asigurat.

Raportor.

ASTRA.

CONVOCARE.

Adunarea gen. a despărțământului „Oșorheiu” al „Asociațiunii pentru literatură română” și „Asociațiunii pentru literatură română” se va ține est-timp. Duminecă, în 23 Iulie (5 Aug.) la 2 ore p. m., în comuna Sânt-Anna.

Afară de agendele strict oficiale programul prevede 2 disertații de interes public, împărțire de cărți între popor, eventual prânz și petrecere cu joc.

La această adunare sunt invitați toți membrii despărțământului, precum și toți binevoitorii și sprijinitorii cauzei poporului român.

M. Oșorheiu, din ședința comit. despărț. ținută la 28 Iunie 1900.

Prot. N. Maneaguțiu,
direct. despărț.

Cronica zilei.

Sibiu, 25 Iulie n. 1900.

Memento. 29 Iulie: Petrecere în Ciachi-Gârban, în Mureș-Ludoș, în Ileana-Mare și în Toplița-română. „Astra”, desp. XXV. (Ludoș), adunare generală în Astra.

30 Iulie: Concurs la un post de cancelist de prețură în Gredeal. (Se cere cunoștința limbilor maghiară, germană și română; dotanță 1940 coroane).

1 August: Concurs la postul de medic în cercul Sângătinului.

Societate teologică în România.

Cu scop de a propaga și întări în cercurile sociale, îndeosebi ale tinerimii, inteligentă sentimentul religios și național, se va înființa în România o societate sub titlul „Asociația licențierilor în teologie”. Societatea va edita și un ziar sub numirea „Straja bisericească”.

Petrecere în Lipova. Măiestrii cojocari din Lipova invită la petrecerea de dans ce o vor aranja Joi, în ziua Sf. Ilie, în grădina berăriei (Bann). Venitul e destinat pentru procurarea unui prapor nou pe seama bisericească rom. gr-or. din Lipova. Începutul la 8 ore seara. Intrarea: 2 coroane 40 bani.

Canicule ucișoare. Duminecă (22 Iulie) vre-o 500 persoane din Bistrița au făcut cu trenul excursiune la fabrica de ferestre în Bistrița-Bărgăului pe năduf care a cauzat moartea majorului pensionat T. Stauber și îmbolnăvirea unei așa mari mulțimi de familie, încât medicii din Bistrița nici mai răbdesc să le cerceteze pe toate. Tot din cauza nădufului a murit spontan pe câmpul de exerciții un soldat din regimentul de infanterie 63, alți alți răniți au sosit, trebuind a fi transportați în spital.

În Timișoara a murit de insolatie precupeața de poame Floarea Pascu din Chișoda, ear' calfa măsar Gottfried Wohlmann a fost aflat mort în drumul Cernei; murise de insolatie.

Armă în mână băieților. În Babșa se jucau zilele trecute trei copilași de-a vânătoarea. Ca să fie jucăria mai cu efect, băiețelul de 12 ani Ioan Criciovan a luat din casă revolverul tatălui său și a puscă după iepure, care era fetița de 10 ani Sofia Pudea. Sere norocul ei revolverul nu s'a descărcat, la ce „vânătorul” a luat la țel pe sorioara sa Livia (de 8 ani). O defunătură și un țipet, și copilul a căzut la pământ scaldat în sânge. Rana e mortală.

Cholera nostras. În Lechința-săsească, după boala de 12 ore a murit un om, asupra căruia s'a constatat „cholera nostras”, — un fel de morb de intestine.

Împușcat de ginere-seu. În comuna săsească Beșineu economul Martin Seidel fiind beutor pățimă și trăind în ceartă cu căsăni, a fost împușcat de ginerele său și aruncat apoi într-un șanț la marginea drumului.

Furt în Brașov. Duminecă noaptea spre Luni furtuitori până acum necunoscuți au intrat pe fereastră în casele lui Ioan Mazere din Brașov-Scheiu și au furat 286 coroane și 3 inele de aur.

Concert și petrecere în Sâncel. Inteligența română din Sâncel (comit. Târnavei-mici) invită la producția musicală-declamatorie, ce o va aranja în Sâncel, un concurs coristilor plugari din loc, în 5 August s. n., cu ocazia adunării generale a despărțământului XI. Blaj al „Asociațiunii”. Invitații speciale nu se fac. Prețul intrării: de persoană 1 coroană (pentru plugari 50 bani), de

familie 3 coroane. Începutul la 6 ore după amiază. Venitul furat se destinază jumătate pentru fondul „Asociațiunii” și jumătate pentru fondul coristilor plugari din Sâncel. După producție urmează dans. Sâncel, 24 Iulie 1900. Vasile Smigelschi, paroh.

Palat silvanal în Bistrița. Azi espiră concursul de licitațiune minuindu pentru zidirea palatului silvanal, ce se va edifica în Bistrița, pe seama altora, din banii fostilor grănițeri din jurul Năseudului.

Pisică turbată. În Iaad (comitatul Bistrița-Năsăud) o pisică turbată a mușcat doi porci, câțiva copii și o biată mușiere bătrână. Turbata jivinie își înfipsea ghiarele cu atâta putere în trupul femeii, încât până n'a fost ucișă și până nu i-s-au tăiat ghiarele cu cuțitul, nu a putut fi desleșată de pe trupul femeii.

Bancă nouă în Bistrița. Cu toate-că în Bistrița există deja cinci bănci, boierii jidani din acel oraș au înființat încă una sub firma „Bistritzer Handel und Gewerbe Aushilfsverein als Genossenschaft” cu capital social de 25.000 coroane. În timp ce Sași scapătează și sărăcesc pe zi ce merge, Jidani se îmbogățesc și boierii în Bistrița, încât acuză totul va fi al lor. În hotarul Bistritzei coconii Suse Rohrlieh și David Brecher dispun deja de peste 1000 jurgere catastrale, ear' în oraș palatele și casele cele mai frumoase sunt jidovești cele mai multe.

Concursuri școlare. În dieca Aradului s'a scris fabrica următoarelor posturi învățătoarești: Timișoara-Fabrica, Cerneteaz, Fencel, Temes-St-Andraș, (presb. Timișoare), Sorduc (presb. Pesteșului), T-Hodoș (presb. Belințului), Berindeni, Dieci, Govosdia, Laz, Ramna, Revetiș, Roșia, Selegeni (presb. Butenilor), Crocna, Secas, Iosega, Aceni (presb. Halmagului), Valea-mare, Lipova (presb. Lipovei), O-Gepiș (presb. Tincei), Apateu (presb. Ienopoliei) — toate cu termen de 30 zile; Babșa (presb. Belințului), Răbăgani, Foreu-Dș cu filia Prisaca (presb. Băișului), 19 August n.; Răchita, post de învățătoare, termen 9 Septembrie (presb. Belințului), Siciu (28 August), Chitigaz (2 Septembrie) în presb. Chisnăului; Dud (3 Septembrie) în presb. Șiriet; Hidișelnan (28 August), Căratele cu filia Pocielovici (28 August) în presb. Băișului; Tagadău (5 August) în presb. Belințului; Saecad (12 August) în presb. Pesteșului; F-Oșorheiu, Cheriu (28 August), Șuiug, Soldobagiu (15 August), Variz (16 August), Abramul-superior, Iteu, Chiribiz, Bogelu, Spurcani (17 August), Chiraleu, Chiglaz (20 August), Fenclea, Susturugiu (21 August), Șumugiu (23 August), Bucuroaia, Cotiglet (24 August) și Stracoș (25 August) în presb. Orăzilor-mari; și Lazuri (presb. Halmagului) cu termen de 30 zile la postul de capelan temporal înbinat cu postul învățătoarească.

Incendii. Din negrija soldaților încautirăți în Lipova s'a escat Sâmbătă un incendiu teribil, care în scurt timp a mistuit casele și clădirile economice ale locuitorilor Todor Deican, Adam Wohlfarth, Fr. Péter, Fr. Schaffer, St. Szabó, I. Fischer și veduța lui Ioan Macsa. — În Temes-Petertalva încă a fost mare incendiu Duminecă după amiază, escat din locuința administratorului, moșii fraților Winkler. Au ars casa și toate clădirile economice din jurul ei împreună cu bucatele 4000 mm. porumb, 2500 mm. ovės, 2000 mm. seacă și grâu. Paguba e peste 150.000 de coroane.

Un candidat de notar poate afla ocupațiune stabilă în cancelaria notarială din Sat-Chinez în Bănat. Remunerarea 10 coroane la lună și proviziunea întreagă afară de spălat și vestimente de pat.

Cursuri economice pentru învățători. Ministrul de agricultură a dispus să se țină în August la școala agronomică din Geoagiu cursuri economice pe seama învățătorilor. Să va propune cultura hemeiului. Sunt înscriși la aceste cursuri numeroși învățători.

O invenție românească. Un mecanic, Teofil Fodoreanu, originar din Offenbaia, a inventat o pompă perfecționată, cu ajutorul căreia un singur om poate ridica apa până la 1000 metri. I-s'a oferit pentru brevetul acestei invenții 50.000 lei de cătră o mare casă din Germania.

Știri din România. La școala de arte și meserii se lucrează în momentul „Gloria României”, care va fi instalat în piața din fața arsenalului. Monumentul reprezintă o femeie cu aripi, ținând în mână dreaptă un pompiier mort, de o înălțime de 5 metri; întreg monumentul are 12 metri înălțime. Costă 10.000 de lei. Inaugurarea se va face la 13 Septembrie.

— Arhimandritul Nifon, superiorul mănăstirii Sinaia, a fost însărcinat, pe tot timpul șederii familiei regale la Sinaia, cu înstrușirea religioasă și morală a micului principe Carol.

— Ministrul de război a decis să procure cantitatea de ștegare necesare

corpurilor de trupe direct dela industria casnică. Cantitatea trebuincioasă trece peste cifra de 50.000 de ștegare.

— Torpiloarele „Năluca”, „Sborul” și „Smeul”, care se aflau în reparație la arsenalul armatei din Galați, vor relua zilele acestea drumul spre Marea-Neagră.

— Ionel Periețeanu, estern al spitalelor din Paris, a trecut acum câteva zile cu un deosebit succes tesa de doctorat în medicină. Distinsul tânăr a fost viu felicitat de comisia esaminateoare prezidată de celebrul profesor Landouzy. Subiectul tezei a fost: „Boalele nervoase și consecințele lor”.

— Ministerul cultelor și instrucțiunii publice a comandat la atelierul Soccec 4 tablouri, în câte 8 mii esaplare, cromografate, reprezentând viașare al-coolicilor și efectele desastroase pe cari le produce alcoolul asupra fizicului și moralului oamenilor. Aceste tablouri vor fi distribuite la școalele de ori-ce grad din țeară, primăriilor, etc.

Ultime știri.

Din China.

Londra, 24 Iulie n.

Ambasadorul chinez de aici a primit știri dela Seng, că în 18 l. c. ciungli-jamenul a emis pe secretarul de stat subditul Yuenjin să cerceteze pe ambasadorii străini. Secretarul i-a aflat pe toți în stare bună. Generalul Yunglu a cerut, ca ambasadorii să fie duși la Tien-Tsin, în care cas crede, că operațiile de război vor fi sistate.

Washington, 22 Iulie n.

Mac Kinley a avisat pe ambasadorul chinez, că e aplicat a primi mijlocirea. În răspuns se dă crezământ știrei, că ambasadorii sunt în siguranță.

St-Petersburg, 24 Iulie n.

O ciocnire a fost la Vei-Hai-Vei între Englezi și Chinezii. Aceștia au fost respinși după o luptă înverșunată. Chinezii au încercat să facă o recunoaștere lângă Tien-Tsin; au fost respinși de cazaci și de japonezi. Mulți Chinezii au fost prinși.

Din Africa-sudică.

Londra, 24 Iulie n.

Soția lui Krüger, împreună cu vre-o 600 de femei și copii au părăsit Pretoria. În cele din urmă trei zile a fost o luptă mare. Lângă Derbyport Englezii au pierdut 400 de oameni. Lângă Bethlehem asemenea a fost o luptă, care s'a sfârșit cu pierderea Englezilor.

Meseriași și neguțetorii nostri.

— Din „Foia Poporului.” —

La apelul, ce am făcut în nr. 26 al „Foii Poporului” cătră meseriași și comercianții nostri pentru a se vesti ei pe ei în coloanele foii, ca să fie cunoscuți la toată obștea românească, ne-au sosit mai multe înștiințări. Ele deoparte ne înveselesc, căci vedem, că meseriași și neguțetorii nostri ne pricep și pricep totodată și glasul vremurilor, care zice, că meseriașii și neguțetorii nostri așa poate da înainte, dacă pe lângă mărfa și munca sa cinstită va fi cunoscut în cercuri cât se poate de largi!

De altă parte unele din înștiințări ne-au umplut sufletul de durere, căci în ele ni-se spune, că lucră din oamenii nostri, chiar preoți, lucră la meșteri străini și cumpără din bolți străine, mai bucură, ca dela ei noi. Eată rana, care ni-se desvălește și pe care vom cerca a o vindeca, cu toate mijloacele, ce ne stau la îndemână.

Despre aceste scriem la alt loc ear' acum dăm înștiințările sosit.

Meseriași nostri.

În Sibiu.

Sunt meseriaș de meserie măsar. Locuința imi este în Sibiu, drumul Turnișorului nr. 4. (Nemțește: Neppendorfer-Strasse Nr. 4).

Ioan Borzan, măsar.

În Ufalău.

Eu Michail Radu, ferar în Ufalău (Szász-Uffalau) sunt iscusit pentru mai multe sisteme (feluri) de pluguri, după cari am căpătat și diplome dela esposiție din Pesta, din Sibiu și din Aiud. Am inventat (aflat) un sistem de plug foarte bun, așa că plugul merge foarte ușor și acest sistem nu este cunoscut nici la o fabrică și nici la ferari. Pluguri de aceste le fac cu garanție (răspundere) în cercul nostru dela neamul românesc foarte puțin am de lucru, ci mai mult dela nație străină.

Ungurii dimprejur și din Aiud vin să le fac eu pluguri, ear' Români și

cumpără dela străini și după aceea le aduc la mine să le regulez, căci nu se pot folosi cu ele, dar' le cumpără că sunt mai ieftine ca la mine cu 2-3 fl. Mie nu-mi dă mâna să le fac mai ieftine, pentru-că eu garantez mai mulți ani, precum și pentru ori-ce lucru de fer și de trăsuri. Vă fac cunoscut, că tocmă domnii preoți și domnii învățători și fruntașii cumpără dela străini.

Adresa mea este în Ufalău (ungurește Szász-Uffalau) posta și gara Aiud (Nagy-Enyed).

Michail Radu, ferar.

În Chișfalău.

Subcrisul sunt măiestru faur (ferar) în Chișfalău.

Primește spre executare tot felul de lucruri aparținătoare făuriei, precum trăsuri, căruțe, care și tot felul de unelte agricole, apoi pluguri, sistem universal, patentate, cu cap de oțel covăcit (berse) la care e eschisă ori-ce ruptură; plugurile aceste sunt foarte ușoare și se lucrează tare bine pământul cu ele. Mai departe fac tot felul de reparații chiar și la ori-ce fel de mașini agricole (afară de cele cu abur), apoi primește și execut tot felul de potcovitură la cai și vite cornute, — toate pe lângă prețuri moderate și pentru lucru bun garantez. Locuința imi este în Chișfalău (ung. Kisfalud) posta și gara Alba-Iulia.

Nicolae Anca, măiestru faur.

În Saschiz.

În Saschiz (ung. Szász-Kéz, posta ultimă Héjasfalva (comit. Târnavei-mari) sunt următorii meseriași de-ai nostri: Nicolae Foleșer, tēmplar (măsar), care scrie umezătoarele despre meseria sa: „Lucrez tēmplăria fină, mai cu seamă lucrări bisericicești, fruntare de altare sculptate, pictate, înconștop, sfēșnice ș. a. Măiestria am învęst-o începēnd ș. anul 1871, în vestitul atelier de tēmplărie al dlui B. L. Popoviciu din Brașov. Sunt măiestru în comuna mea natală, Saschiz, din anul 1883.”

Ilie Marcu și Ioan Mailat, măiestri bārdași (rotari).

Pavel Fulica, Ioan Călugăr, Nicolae Halăr și Ilie Costea sunt măiestri pantofari (șusteri).

Ioan Filip, măiestru croitor — toți din Saschiz.

Aceștia asemenea se plâng, că sunt puțin spriginți din partea Românilor.

Neguțetorii nostri.

În Viștea-inf.

În Viștea-de-jos (comit. Făgărașului) se află bolta dlui M. Popa-Radu, firmă improcolată, există de 20 ani. În această se poate cumpăra coloniale, manufacturi, tot felul de ferărie, bumbacuri de țesut, arniciuri colorate și necolorate și bercă colorată.

În Alba-Iulia.

Din Alba-Iulia (Bélgrad) ni-se scriu următoarele:

Am cantină în căsarmă pionerilor Franz Josef. Vënd tot felul de articoli de consum și tot felul de articoli de galanterie pentru soldați. În cetate e și un boltaș jidov foarte avut. În căsarmă cea mare de infanterie se află Nic. Furdui, un binemeritat Român, cu stare foarte bună, având cantină ca și a mea.

Ignat Borza.

În Comloșul-mare.

Din Comloș ni-se scriu următoarele: Sunt neguțetor în Comloșul-mare, Torontal, stația căii ferate Chichindamare. En am în bolta mea de vëndut tot felul de specerie, manufacturi, farburi, pentru transport, peatră vëndă, faguri de ceară și ceară etc. În Comloș suntem 2 neguțetori români și două neguțetorese și 1 faur ca neguțetori români; ear' străini se afla 18 neguțetori, măiestri sunt la o sută aproape toți Nemți. Români sunt numai fauri, bābieri și un opincar. În comuna noastră sunt locuitori 1/4 Români și 1/4 Germani. Sudoarea poporului nostru mai mult merge în mână străine.

Romus Grozescu, neguțetor.

În Saschiz.

În Saschiz se află un neguțetor român, cu numele Dumitru Ciuleiu. Bolți săsești sunt trei.

(Va urma).

Bibliografie.

„Insula morțior” novelă de R. Voos, tradusă de Andrei Bărsănuș, profesor în Brașov. Preț 50 bani.

A treia carte de cetire pentru copii, compilită din anul III. și IV. de școală, întocmită de mai mulți prieteni ai școlii. Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Costă 65 cr. Aprobată prin ordinanța ministerială nr. 5276/899 dto 14 Ianuarie 1900.

„Rolul presei în stat”, conferență publică, de George G. Burghelaea, avocat. Ediția a doua. Tipografia M. Saidmann în Botoșani (România). Conferențiarul se ocupă cu multă căldură de presa română din Ungaria și persecuțiunile la cari e espusă.

Eminescu pesimist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiunea. Are 106 pagini, costă 1 leu.

Sosiți în Sibiu.

La 25 Iulie n. 1900.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Turoczy cons. minist., Maschalko, secret. minist., Dr. Téry, inspector sanitar, din Budapesta; Greguriș, locotenent din Viena; Grama, notar din Ruși; Măneucă cu soția, preot din Poiana-Mărului; Dr. Szmigelski, Uilăcan, din Blaj; Canonici; Singer din Blaj, Seltmann din Tîrgul-Mureșului, Indig, Böhmerwald, din Oluj, Steiner din Deva, Kraus, Weiss, din Budapesta, Mach. Fencel, Singer, din Viena, comercianți.

Hotel „Neurichter”: D-na Juhász, privatieră din Alba-Iulia; Tornay, sublocotenent, Zimmermann, major, Dr. Hajnosky cu soția, medic de reg., din Brașov; Hildebrand, Hillich, din Brașov, locotenenți.

Hotel „Meltzer”: Szentmiklóssy din Budapesta, Edstadler din Viena, Miskolczy din Turda, voiajori; Somogyi, journalist din Budapesta, Binder, proprietar în Hususiu; Horváth, sublocotenent din Rima-Szombat; Schmidt, măcelar, d-na Corbi, ospătărească, din Căneni; Dr. Kadár, farmacist din Budapesta; Tiefenthal, comerciant din Pola.

Hotel „Habermann”: Ferialia Klein, bucătărească, Biri Décsi, chelneriță, din Mediaș; Moldovan, comerciant din București.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 Iulie n. 1900.

Hărție-monetă română	Cump.	18.96	vënd.	19.06
Lire turcești				
Imperial (15 R. aur)				
Răbule rusești		2.50		2.56
Galbeni		11.30		11.42
Napoleon-d'ori		19.20		19.30
100 Marce germane		118.—		118.60
Livre sterling		24.—		24.28

Bursa de Budapesta.

Din 28 Iulie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	96.—
„ „ 4%	90.90
„ „ val. cor. 6%	99.60
Imprumut. câilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	90.50
„ „ croate-slavone	92.50
Obligațiuni desp. regalilor	98.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	188.50
Renta de hărție austriacă	97.25
„ „ de argint austriacă	97.25
„ „ de aur austriacă	96.75
Losuri austriaci din 1860	184.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1730.—
„ „ de credit ung.	685.—
„ „ de credit aust.	664.—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și econom. „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	11.87
Napoleon-d'ori	19.31
Mărci 100 imp. germane	118.50
London 10 Livre sterlingi	242.80

Bursa de Viena.

Din 23 Iulie n. 1900.

Renta de aur 4%	115.80
Imprumut. v. c. 4%	90.95
Imprumut. câilor ferate ung.	99.35
Bonuri rurale ung.	90.20
„ „ croate-slavone	98.—
Renta de hărție austriacă	97.5
„ „ de argint austriacă	97.45
„ „ de aur austriacă	115.60
Losuri austriaci din 1860	184.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1706.—
„ „ de credit ung.	788.—
„ „ de credit aust.	665.—

Bursa de București.

Din 8 Iulie v.

5%, Renta perpetuă	76 1/2
5 „ am. 1881 91 1/2	76 1/2
5 „ „ 1892 90 1/2	76 1/2
5 „ „ 1898 90 1/2	76 1/2
4 „ „ 1894 78 1/2	76 1/2
4 „ „ 1889 73 1/2	76 1/2
4 „ „ 90.94 79	76 1/2
4 „ „ 1896 79	76 1/2
4 „ „ 1898 86	76 1/2
Convertite rurale.	—
5%, Obl. c. B. 1883	—
4 „ „ 1890	—
4 „ „ 1895	—
5 „ Fenc. rur.	98 1/2
4 „ „ urb. Buc. 86 1/2	—
5 „ „ urb. Iasi 74	—
Banca Națională	250.0
Agrioolă	88.0</

Seson de primăvară și de vară 1900.

Stofe veritabile de Brünn.

Un cupon în lungime de **3.10 m.**, dând un complet rind de haine bărba-
tești (roc, pantaloni, vestă) costă numai

Un cupon pentru un rind de haine negre de salon fl. 10.—, cum și stofe de pardesiu, postav de turși, cele mai fine sorte de camgarn etc. etc. trimite pe prețurile de fabrică depositul de fabricate foarte bine cunoscut ca real și solid

Siegel-Imhof in Brünn.

Mustre gratis și franco. — Furnizarea conform mustrelor garantată.
Avantajile clientelei private la comandarea stofei direct dela firma de mai sus la locul fabricii, sunt foarte însemnate.

[169] 28—40

Farmacia lui F. I. R. Hotter la „Sfântul Iosif” în Viena, calea Schönbrunn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/2 flacon fl. 6 —, 1/4 flacon fl. 3.50.

Depărtază toate erescențele și așezările unsoare, fără a cauza stricăciune pârului. Întărește vinele slăbite și atacate de boală, depărtază toate modăciile de pe mușchi și recorectează toate apărările; în-deosebi e foarte sigur leac contra pocheilor, umfăturilor de glesne, modăciilor dela copii, genunchilor groși, modăciilor de pe vine, oaselor îngroșate, umfăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contu-siunile.

Praf de nutremēt-Hotter
pentru cal și vite corute
1 pachet 80 cr.

Excelent adaos la nutreț pentru a conserva animalului puterea și sănătatea; folositor la toate boalele de rinichi, de bătăie și de nervi.

Unsoare-Hotter
contra osului mort
1/2 borcan fl. 2.—, 1/4 borcan fl. 1.20.

Depărtază osul mort și erescențele de os chiar și în cazuri în-vechite, după întrebuintare de 4—6 săptămâni.

Preparate veterinare

cele mai excelente ale timpului modern, conform numeroaselor ateste, neintrecute în efect de nici unele mijloace de acest soi.

Să se ceară numai **preparate de ale lui Hotter** și să nu se primească altele.

Depositor în farmacii și droguerii.

Speditorie principală:

la

Farmacia „Sfântul Iosif”

Viena XII/2,

calea Schönbrunn nr. 182.

Depositor principal la:

Dr. Emil Budai, farmacie orășească în Budapesta, piața primăriei, la Dr. Leo Egger & I. Egger, farmacia „Palatin” în Budapesta VI, boulevard Văcz 17, și la Ios. Török, far. în Budapesta, VI, str. Király 12.

Correspondențe și românește.

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapațe și training. E cu surprinzător efect întrebuintat și la toate urmările de prea mari sforțări, la ologire, reumă și întepeneire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru ațtarea pozei de mîncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; excelent leac contra orbalțului.

[157] 21—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și încluciri de ud la cai, cum și contra umfărilor la vitele corute.

Cui îi trebuie mulți bani?

lunar până la 1000 coroane se pot câștiga cinstit și fără nici un risc. A se adresa sub **M. S. la: Annoncen-Expedition im Frankfurt a/M. Rödelheim.**

[110] 17—50

Cu preț redus!

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici

de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate

Preț redus la 60 bani.

Se de află vînzare la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adînc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunțas învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Din cauza totalei desfaceri!

Concediată de autoritățile competente.

Vînzare totală!

Hotărîndu-mă să desfac întreagă afacerea mea en gros și en detail de modă și mărfuri curente și pînzărie ce o am în Piața-mică nr. 2, îmi permit a atrage atențiunea p. t. publicului, ca în propriul lui interes să nu scape această rară și favorabilă ocazie.

De oare-ce eu cumpărînd mărfurile din bine asortatul meu depou exclusiv numai cu bani gata, mi-a fost posibil ca încă înainte de urcarea prețurilor să folosesc ocaziile binevenite și să închei »Schluss«-uri favorabile tot cu prețurile de mai nainte și astfel azi, deși precum îndeobște este cunoscut, prețurile acestor mărfuri s'au urcat cu 30—40%, eu totuși sînt în plăcuta situație să pot oferi mărfurile mele tot cu prețurile scăzute ca mai nainte și pentru excepționala și repentina desfacere să le vînd chiar și sub prețul de cumpărare. Astfel mă simt îndreptățit să declar **oficios**, că p. t. publicului i-se ofere o ne mai pomenită ocazie de a pute cumpăra mai favorabil și mai ieftin ca totdeauna. Este deci în interesul propriu al fiecăruia să se convingă despre toate aceste prin o grabnică probă.

Anunț totodată, că localul de afaceri este de **închiriat** — și mobilarul se vinde cu prețuri moderate.

Rugându-mă pentru numeroase comande semnez

Cu distinsă stimă

Iosif Goldstein,

[154] 21—

afacere de modă, mărfuri curente și pînzării en gros și en detail,
Sibiu, Piața-mică nr. 2.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cărți românești.

În librăria W. Krafft din Sibiu, binecunoscută publicului românesc prin întinsele sale afaceri de librărie și mai ales prin editura bogată de cărți și opuri românești (între cari și „Enciclopedia Română”) se află de vînzare următoarele:

* Albinu A., Amicul jocului de șah, teoretic și practic cor. — 60	Crasescu Viet., Novele și schițe. vol. I—IV. a Dăianu Dr. E., Cronica anului 1843 p. I. (nr. 1—7 Martie—Septembrie) „ 3.60	Laurianu A. Treb., Elemente de istoria Românilor. Edițiunea a noua corectă și adusă, (pentru școlile din Ungaria oprită) cor. — 80	Păcățian P. V. Flori de toamnă, poezii cor. 2.—	* Stavri Artur. Poezii. 1898—1894 cor. 3.—
Alexici Dr. G., Texte din literatura populară română, tom. I. Poezia tradițională „ 6.—	Dante Alighieri, Divina comedie. Infernul, trad. de d-na Maria P. Chițiu „ 6.—	* Lazu G. N., Ultima Raze, Poezii „ 1.50	— Scopul în drept I. „ 8.—	* Stebanelli T. V., Loango, povestire. „ 2.—
Alușiu Gavrilă, Societățile de cumpărare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul Societății de cumpărare „ 1.—	Dante A., Purgatoriul, trad. de aceeași. „ 7.50	* Ligouri A. M. de, Pregătire la moarte adecă considerațiuni asupra maximele eterne folosite de toată lumea pentru meditare și precilor spre a predică „ 1.60	— De pe la noi „ 2.—	Steinberg A., Cel mai nou dicționar de buzunar pentru tălmăcirea cuvintelor radicale și zicerilor străine din limba rom. „ 2.—
* Arion C. C., Despre prejudeții, conferență „ 1.—	Dem T. G., Cronica din Nürnberg „ 1.50	Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măldan, urmată de studiu despre Celți de Dr. A. M. Marienescu „ 2.40	Judecătorile cu jurați „ 8.—	Ste-ca Șulțiu I., Din Memorii lui Partea I-a epuizat. „ 1.—
Articolul de lege XXI. și XXIII. ex 1886 despre Instrucțiuni și despre procedura disciplinară „ 50	Densușian A., Valea vieții, cântece și epigrame „ 3.—	— Invățământul școlii primare „ 1.50	— Patru J. C., Linistea Casei, Romanii „ 1.20	„ II-a 1879. 89, 88 p., broș. „ 1.—
Articolul de lege XXII—1886 Despre comune „ 80	Densușian O., Între două lumi, dramă în 3 acte în versuri „ 2.76	— Pozele de Terrail, Amor și dincolo de moment, novelă tradusă de N. F. Ne-gruțiu „ 50	* Niță Dragă, Schiță din viața unui muncitor „ 50	„ III-a 1880 89, 176 p., broș. „ 1.—
* Augier E., Aventurierea, comedie în 4 acte în versuri, tradusă de Tincu N. și Moschuna S. Bancelă, Colindele Crăciunului și ale Paștilor sau Producțiuni cu cântece la nașterea și învierea Domnului nostru Iisus Christos. La care s'a adaus și Colăcărul sau Vorniculul Barciuanu S. P. Dicționar rom.-germ. și germ.-rom. revizit și completat de Dr. D. P. Barciuanu. Partea I., română-germană legat 7.60 broșurat „ 6.—	Diaconovich Dr. C., Enciclopedia română, editată sub auspiciile și din înăscăruirea „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” „ 20.—	— Popovici-Barciuanu, Gramatică Germană teoretică practică pentru usul tinerimii române „ 2.80	* Patru J. C., Linistea Casei, Romanii „ 1.20	„ IV-a epuizat. „ 1.—
Partea II., germană-română legat 9.40 broșurat „ 7.60	— Optum, tragedie în 5 acte „ 1.50	— Popovici-Contă Conșt., Științe Istorică și morale sau încercări asupra stării noastre sociale „ 2.75	* V-a 1883. 89, 88 p., broș. „ 1.20	„ VI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Barțiu George, Părți alese din Istoria Transilvaniei pe 200 de ani din urmă, (3 vol.) legat cor. 18.—, broșurat „ 13.—	Dionne Cassiu, Istoria romană dela Nerone până la Alexandru Severu, trad. de Angel Demetrescu „ 2.80	— Pop Rateganu, Înmăsoarea, adecă floarea poeziei naționale din cei mai buni scriitori români în usul tinerimii române. „ 60	* Stern, Regele Lear, tragedie în 5 acte. „ 1.—	* Stoenescu Th. M. Poezii „ 4.—
Barțiu Oct. Dicționar mag.-rom. și rom.-mag. „ 2.80	* Disescu C. G., Ce influență are cultura intelectuală asupra moralității și criminalității, conferență „ 1.—	— Povesti din popor. „ 1.—	Stoica S., Higiena copilului dela naștere până la al 7-lea an al etății. „ 30	„ III-a 1880 89, 176 p., broș. „ 1.—
* Bartolomeu I., Schițe istorice și culturale despre teritoriul fostului regim. c. r. gră-nitesc nr. 13 roman bătănean „ 80	Dobrogeanu-Gherea, Literatură și știință, 2 volume „ 5.—	— Proncu D. N., Arta de a se însura. „ 2.50	„ IV-a epuizat. „ 1.—	„ V-a 1883. 89, 88 p., broș. „ 1.20
Boca A. d. Velcheriu, Lăcrămi, adio și declarații funebre. Panorama lumii trecătoare sau versuri, iertăciuni și declamări la înmormântare „ 60	* Dolbe și strigături din Ardeal, de Dr. I. U. Jarnik și A. Băseanu „ 4.—	— Pușcăriu cav. de, Date istorice privitoare la familiile nobile rom. Partea I. cor. 4.— Partea II. „ 8.—	* Stern, Regele Lear, tragedie în 5 acte. „ 1.—	„ VI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Bolô Henry, Tragedia Calvarului, tradusă în românește de Membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain” „ 2.—	Dopp Elia, Comasările, îndreptar practic „ 80	— Șcheffler R., Mizerie Regală I/II. broș. „ 30	* Stoenescu Th. M. Poezii „ 4.—	„ VII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Bougaud E., Cartea durerii, tradusă din limba franceză de Iacob Afan Nicolescu „ 8.—	* Dorna, Două comedii, Dragoste, Băi de mare Două drame, lectură pentru tinerimea de secul femeiesc „ 40	— Schiller, Neputul ca unchiu, comedie în trei acte tradusă de Petru-Petrescu. „ 40	„ VIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ VIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Brânzeu Nic., Școlile din Blaj, studiu istoric „ 2.—	Dragoșiu Dr. J., Vivia sau biserica din cartă-tine, narare istorică „ 2.40	— Secula Iudita n. Truța, Din vremuri apuse „ 1.—	„ IX-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ IX-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Brote Dr. A., Însotirile de credit împreunate cu însotiri de consum etc., îndreptar practic pentru înființarea și conducerea aceluia, după sistemul F. W. Raiffeisen „ 1.60	Duică G. B., Savitri, povestire indică din Mahabarată „ 30	— Sevastos El. Didia Olorica, Căntece Moldovenești (în versuri) „ 4.—	„ X-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ X-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Brote Eugen, Tineria vitelor „ 24	* Dulfu P., Ifigenia în Aulida, tragedie în 5 acte Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur „ 1.60	— Severu Arent., Disertațiune Economică despre bunăstarea și folosul țării cernută cu ciurelul și cu sită rară și despre zidirea Morilor „ 10	„ XI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Budu Tit, Vieța Sfîntilor, cu permisiunea preavener. ordinar „ 6.—	Elefterescu Dr. Em., Predice ocazionale și funebre, tom. II. „ 3.50	— Silasi Dr. G., Apologia discurs filolog. și istor. maghiare privit. la Români, înverderite și rectificate. „ 40	„ XII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Butulescu N. Marin, Religie și știință, încercare critică de morală-socială „ 75	* Esarcu C., Petru Cercei, Documente descop. în Arhivele Veneției „ 60	— Sima Gr., Isvor de bunăstare sau mai multe sute de îndreptări și povești scurte și practice din economia de casă, grădinărit, igienă, economia de câmp și de vite, vierit, conservarea vinului, vinuri de poame, pomăriți albinărit și alte multe terene de deprindere. Ed. II. „ 1.—	„ XIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
* Buturescu H., Manual de arheologie biblică Carpinian N., Monografia comunei Răhau Cărți de conversațiune românească și nemțească leg. „ 2.—	* Georgescu P. M., Litterele și omul de literă în veacul al XIX-lea „ 40	— Sima Gr. al lui Ion, Ardeleanul glumeș sau 101 de Anecdote populare alese pe sprâncenă și întocmite din glumele lui Necea Stan, ce-și ride de toți. „ 1.—	„ XIV-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XIV-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Cincizeci de istorioare morale pentru băieți și băiete de amicul pruncilor F. H. cu 6 chipuri colorate, în legătură frumoasă „ 1.—	* Ghica Ion G., Conversări economice, 3 vol. Grigorovitch Em., Chipuri și graiuri din Bucovina „ 2.—	— Simionu T., Păcate Domnești, novelă orig. Simu R., Cartea stuparilor Săteni cu mai multe ilustrațiuni în text. „ 70	„ XV-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XV-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Clemence R., Mandrin, căpitanul bandiților o novelă interesantă, tradusă de N. Petru-Petrescu „ 1.20	Grube A. W., Biografii române, traduse de N. Petru-Petrescu „ 1.—	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XVI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XVI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Cofebuc G., Fire de Tort, versuri „ 2.—	Hințescu I. C., Proverbele Românilor „ 1.40	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XVII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XVII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
— Sacotala, traducere liber. după Calidasa — Balade și Idile „ 5.—	Hodoș Z. Poftă Bună, carte de bucate „ 1.40	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XVIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XVIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
— Răsboiul nostru pentru neatrănare „ 1.—	Idieru Nic., Studii de economie, politică și finanțe. Vol. I. cor. 4.50, vol. II. „ 4.—	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XIX-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XIX-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
— Povestea unei Coroane de oțel „ 1.50	Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți „ 1.40	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XX-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XX-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Costan T., Aur, novelă „ 80	* Ipcar Ig., Regele și evreică „ 1.20	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XXI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XXI-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
Costin I., Îndreptar pentru întemeierea băncilor rurale după sistemul F. W. Raiffeisen „ 1.80	Kneipp Sebast., Cură de apă. „ 1.20	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XXII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XXII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
— Manual de stupărit cu 36 figuri în text — Moara din Șiești, roman, tom. I. „ 2.—	— Testamentul meu și conferențe public. inventuri necesare pentru vindicarea boalelor și conservarea sănătății 2 vol „ 3.—	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XXIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XXIII-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50
	Laocon sau despre limitele picturii și ale poeziei, de Lessing. Traducere cu adnotații și o prefață de N. Istrate „ 1.50	— Stăniță C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) Onul D., Originele Principatelor române Orzul București cu un plan și 16 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia Română) „ 1.—	„ XXIV-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50	„ XXIV-a 1899. 89, 295 p., broș. „ 2.50

W. KRAFFT.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.